

<https://doi.org/10.36818/2071-4653-2020-2-3>

УДК 339.3:332.1:338.2(477)

JEL L11, O16

С. Л. Шульц

доктор економічних наук, професор, завідувач відділу
регіональної економічної політики ДУ «Інститут регіональних
досліджень імені М. І. Долішнього НАН України», м. Львів
e-mail: swetshul@i.ua
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-5603-5603>

Д. В. Тесля

викладач Львівського державного коледжу харчової та
переробної промисловості Національного університету
харчових технологій, м. Львів
e-mail: teslyad@i.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1746-3656>

РИНКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ: ДОМІНАНТИ ФОРМУВАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Розглядається сутність просторового підходу до оцінювання ринкового потенціалу регіонів України, який базується на оцінюванні доступності, ємкості регіональних ринків та їх привабливості. Проведено міжрегіональні порівняння за індексом ринкового потенціалу та проаналізовано зміни у групуванні регіонів за цим показником. Емпірично доведено наявність зв'язку між величиною ринкового потенціалу та кількістю суб'єктів господарювання. Здійснено оцінювання розміру ринкового потенціалу на основі показників щільності населення та щільності зайнятих, які характеризують споживчі параметри регіональних ринків і свідчать про їх розмір з позиції попиту, а також щільності виробництва, що характеризує ступінь концентрації економічної активності в регіонів та вказує на розмір регіонального ринку з позиції пропозиції. Охарактеризовано сучасні тенденції розвитку торгівлі в регіонах України, які засвідчують суттєві міжрегіональні відмінності за розміром регіональних ринків і рівнем конкуренції.

Ключові слова: регіональна економіка, місткість ринку, зайнятість, щільність населення, індекс місткості ринку.

Shults S., Teslya D. MARKET CAPACITY OF UKRAINIAN REGIONS: DOMINANTS OF FORMING AND EVALUATION

The paper outlines the nature of the spatial approach to the evaluation of the market capacity of Ukrainian regions, which is based on the evaluation of accessibility and capacity of regional markets and their attractiveness. The paper substantiates the fact that the evaluation of regions' market capacity requires a complex approach that takes into account the available economic capacity of a region from the viewpoint of evaluation of demand and supply on the regional goods market. The availability of the relationship between the volume of market capacity and the number of economic entities is empirically verified. The declining level of spatial inequality by the market capacity index is revealed. The fact that empirical models of the evaluation of the unequal distribution of economic activity represented in the research of foreign scientists confirm that the most densely populated regions and regions with high employment density have better consumer opportunities is emphasized. Based on regional data, the paper proves that density of population and employment density that characterize the consumer parameters of regional markets and testify to their size from the viewpoint of demand and production density that characterizes the degree of economic activity concentration in regions and shows the size of the regional market from the viewpoint of supply have an essential impact on forming of regions' market capacity. Retail trade is emphasized as an important component of market capacity. Modern trends of trade development in Ukrainian regions that testify to substantial interregional differences regarding the scale (size) of markets and competitiveness level are characterized. The trends that characterize the dynamics of retail and wholesale trade, structural peculiarities, and specifics of spatial distribution at the territory of trade networks regions, available differentiation in the level of accessibility to trade services are detected. The conclusions on the opportunities to use the results of the evaluation of market capacity in the regions in regional planning are made.

Keywords: regional economy, market capacity, employment, population density, market capacity index.

Постановка проблеми. Проблема просторової нерівномірності розподілу економічної активності, як і для більшості країн світу, сьогодні залишається актуальною для України. Її вирішення потребує поглибленого аналізу ендегенного потенціалу регіонів та особливостей міжрегіональної економічної інтеграції, що дозволить виявити конкурентні переваги певного регіону та причини і ризики

уповільнення темпів їх економічного зростання. За цих обставин саме дослідження особливостей формування і використання ринкового потенціалу регіонів дозволить отримати відповіді на низку важливих питань: від виявлення закономірностей просторових диспропорцій економічної активності до обґрунтування вибору інструментів регулювання

розвитку секторально-галузевої та регіональної структури економіки країни.

Аналіз останніх досліджень. Проблеми формування та оцінювання ринкового потенціалу присвячені праці низки зарубіжних і вітчизняних вчених: П. Комба, Ф. Котлера, П. Кругмана, Ж.-Ж. Ламбена, Р. Люса, Т. Майера, П. Рейлі, Ч. Харріса, Д. Хаффа, К. Хеда, Р. Холла, А. Чикконе, Ф. Феттера, Т. О. Зайчук, В. Я. Кардаша, Е. А. Коломака, Т. С. Максимова, М. М. Нашкерської, В. П. Пилипчука, І. Є. Трубіної, І. В. Філімоненко та багатьох інших.

Вчені, дослідження яких присвячені визначенню особливостей формування та використання ринкового потенціалу регіонів та його оцінюванню, здебільшого акцентують увагу на його структурних характеристиках, ролі для вибору найбільш вигідних з точки зору реалізації продукції територій, вивченні закономірностей та побудові гравітаційних моделей просторового розподілу економічної активності та оцінюванні його нерівномірності, обґрунтуванні можливостей інтегрування галузевого та територіального планування та підвищення ефективності управління ресурсами регіонів тощо.

З огляду на вищевказане зазначимо, що оцінювання ринкового потенціалу регіонів потребує комплексного підходу, який враховуватиме наявний економічний потенціал регіону з позиції оцінювання попиту та пропозиції на регіональному товарному ринку.

Метою статті є оцінювання ринкового потенціалу регіонів України в розрізі його структурних складових і чинників формування.

Основні результати дослідження. Зазначимо, що поняття «ринковий потенціал» використовується вченими переважно для оцінювання доступності та ємкості територіальних ринків, їх привабливості для виробників під час вибору місця розташування бізнес-структур і реалізації продукції споживачам, а також для оцінювання ступеня концентрації економічної активності в регіонах України. Ринковий потенціал регіонів може бути як критерієм прийняття інвестиційних та управлінських рішень, так і чинником підвищення ефективності соціально-економічного розвитку регіонів.

Просторовий підхід до оцінювання ринкового потенціалу регіонів дозволяє оцінити нерівномірність потенційних можливостей регіонів у сфері виробництва та споживання товарів і ступінь доступу до регіональних ринків, що залежить від відстаней між регіонами. За цих умов транспортні витрати відіграють важливу роль у налагодженні міжрегіональних інтеграційних зв'язків. Тому, щоб комплексно оцінити ринковий потенціал, використаємо методичний підхід, який враховує матриці відстаней між регіонами і показники, які вказують на рівень розвитку та доходів населення, а також загалом свідчать про економічної активність у регіонах. Зазначимо, що ці показники прямо чи опосередковано свідчать про розмір ринку.

Величина ринкового потенціалу регіонів, згідно з методичним підходом Ч. Харріса, розраховується за такою формулою [1]:

$$ІРП_k = \sum_{i=1}^n \left(\frac{1}{l_{ik}} q_i \right), \quad (1)$$

де: k – номер регіону, для якого підраховується ІРП;

n – кількість регіонів;

q_i – ВРП i -регіону;

l_{ik} – відстань між столицями i - та k -регіонів.

При цьому враховуються особливості регіону:

$$l_{it} = 2/3 \sqrt{\text{площа регіону} / \pi}.$$

Отримані результати розрахунків засвідчили, що найвищий ринковий потенціал у 2013 р. мали найбільш економічно розвинені регіони – Дніпропетровська, Запорізька, Донецька та Харківська області (рис. 1). Лідируючі позиції у рейтингу регіонів за індексом ринкового потенціалу Донецької та Дніпропетровської областей обумовлені найвищими показниками ВРП, що підтверджує гіпотезу про наявність залежності між рівнем економічного розвитку регіону та величиною його ринкового потенціалу. Високий ринковий потенціал Запорізької та Харківської областей пояснюється (окрім високих значень ВРП) наближеністю цих регіонів до регіонів з вищим рівнем ВРП та розміром ринку за демографічними показниками, які характеризують споживчу складову цих регіональних ринків.

Найнижчі значення ринкового потенціалу у 2013 р. спостерігались у Чернігівській, Чернівецькій, Закарпатській, Івано-Франківській, Волинській, Рівненській, Вінницькій та Сумській областях. Саме ці регіони вирізнялись найнижчими обсягами ВРП на одну особу.

У 2018 р. група регіонів-лідерів за індексом ринкового потенціалу дещо змінилась, що зумовлено втратою лідерських позицій Донецької області і відповідною зміною міжрегіональних диспропорцій. Відповідно, до групи регіонів з найвищими значеннями індексу ринкового потенціалу (окрім Запорізької та Дніпропетровської області) долучились Харківська, Полтавська та Київська області.

Високий рівень ринкового потенціалу регіону є його конкурентною перевагою і свідчить про привабливість, яка проявляється у позитивній динаміці кількості суб'єктів господарювання, розташованих на його території. Отже, в тих регіонах, де індекс ринкового потенціалу є високим, фіксуємо не тільки найбільшу кількість суб'єктів господарювання, але й високі темпи їх зростання упродовж 2013-2018 рр. Так, найвищі показники кількості суб'єктів господарювання у 2018 р. спостерігались у Харківській (154 004 од.), Дніпропетровській (140 377 од.) областях. Саме в цих регіонах спостерігались і найвищі темпи росту кількості суб'єктів господарювання. За період 2013-2018 рр. кількість підприємств зросла на 131,23%, а у Харківській обл. – на 128,55%. Київська область належить до регіонів-лідерів за темпом росту кількості суб'єктів господарювання, що за період 2013-2018 рр. становив 130,13%.

Рис. 1. Індекс ринкового потенціалу регіонів України у 2013 р.

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України.

Варто відзначити, що високі показники індексу ринкового потенціалу Київської та Полтавської областей зумовлені також їх центральним розташуванням.

Підтвердженням означеної залежності є також і те, що зв'язок між величиною ринкового потенціалу та кількістю суб'єктів господарювання в регіонах України є достатньо високим (коефіцієнт кореляції 0,56).

До групи регіонів з найнижчим значенням індексу ринкового потенціалу у 2018 р. увійшли Закарпатська, Чернівецька, Чернігівська та Луганська області. Саме ці регіони вирізняються низькими значеннями показників ВРП у міжрегіональному рейтингу.

Порівнюючи результати групування регіонів за індексом ринкового потенціалу за період 2013-2018 рр., помічаємо зниження рівня просторової нерівномірності, що засвідчує коефіцієнт міжрегіональної диференціації за цим показником, який у 2018 р. зменшився порівняно з 2013 р. з 2,79 до 2,65.

Оцінюючи динаміку індексу ринкового потенціалу за період 2013-2018 рр., спостерігаємо найбільший приріст індексу ринкового потенціалу як у деяких регіонах-лідерах (Запорізька область), так і в інших регіонах країни: у Полтавській, Рівненській, Чернівецькій, Кіровоградській, Київській та Сумській областях (рис. 3). Зростання індексу ринкового потенціалу у цих регіонах пояснюються закономірностями емпіричних досліджень сучасної просторової економіки, а саме їх близьким розташуванням до регіонів-лідерів, для яких характерні вищі значення індексу ринкового потенціалу.

Нарощення ринкового потенціалу інших регіонів пояснюється позитивною динамікою низки показників їх соціально-економічного розвитку – обсягів залучення інвестицій, обсягів виробництва товарів, обсягів роздрібного товарообігу.

Вагомий вплив на формування ринкового потенціалу регіонів чинить щільність населення та щільність зайнятих, які характеризують споживчі параметри регіональних ринків і свідчать про їх розмір з позиції попиту.

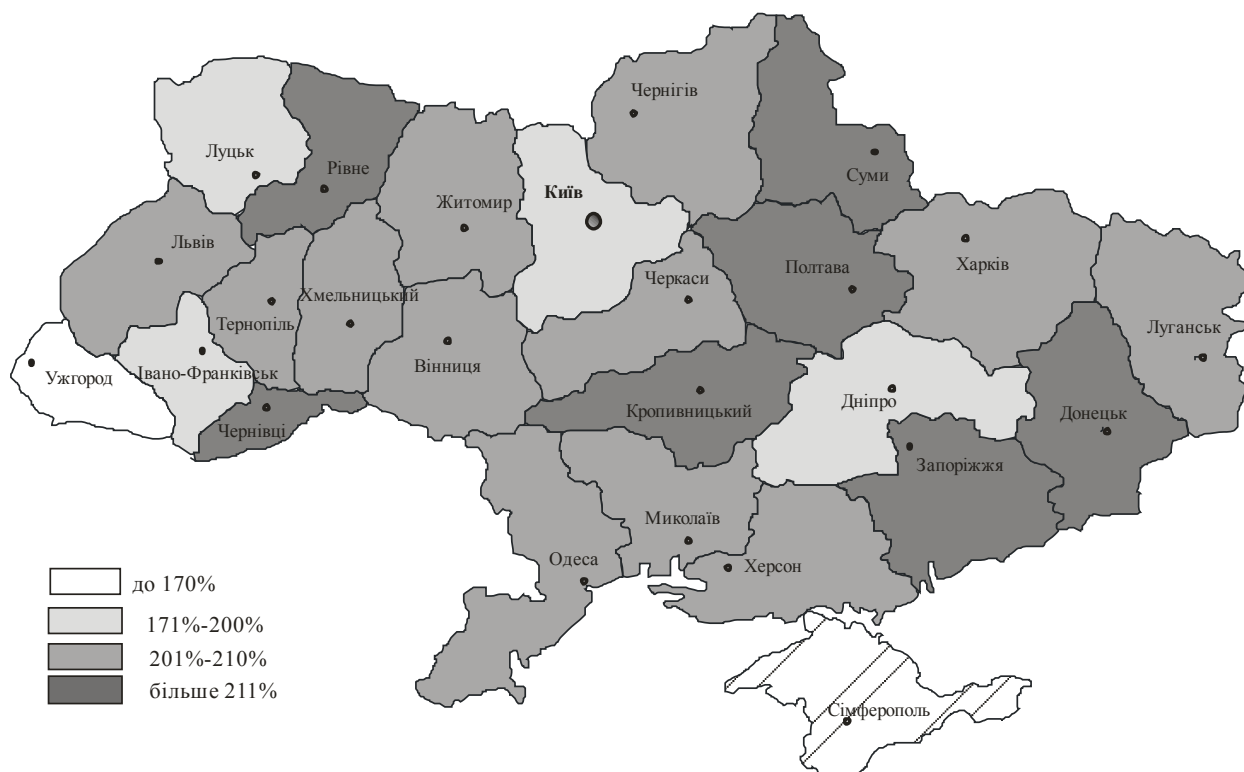
Емпіричні моделі оцінювання нерівномірності розподілу економічної активності, представлені в дослідженнях зарубіжних учених, доводять, що найбільш густонаселені регіони та регіони з високою щільністю зайнятих мають вищі споживчі можливості [2].

Серед регіонів України найвищі показники щільності зайнятого населення у 2013 і 2018 рр. спостерігались у Львівській, Чернівецькій, Дніпропетровській, Закарпатській та Харківській областях (рис. 4). Ці ж регіони вирізняють вищі показники щільності населення. Упродовж 2013-2018 рр. спостерігаємо спричинене об'єктивними причинами значне зменшення щільності зайнятих у Донецькій (на 48,4%) та Луганській (на 58,04%) областях та зростання щільності населення, що відбулось унаслідок реєстрації громадян ДНР і ЛНР на підконтрольній Україні території. Окрім зазначених областей, найвищий приріст показника щільності зайнятих спостерігаємо у Волинській (16,74%), Кіровоградській (12,33%), Запорізькій (10,91%) і Полтавській (10,44%) областях. Лише в Івано-Франківській області у 2018 р. фіксуємо незначне зростання цього показника (на 0,5%).

Рис. 2. Індекс ринкового потенціалу регіонів України у 2018 р.

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України.

Рис. 3. Приріст індексу ринкового потенціалу регіонів України у 2013-2018 рр.

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України.

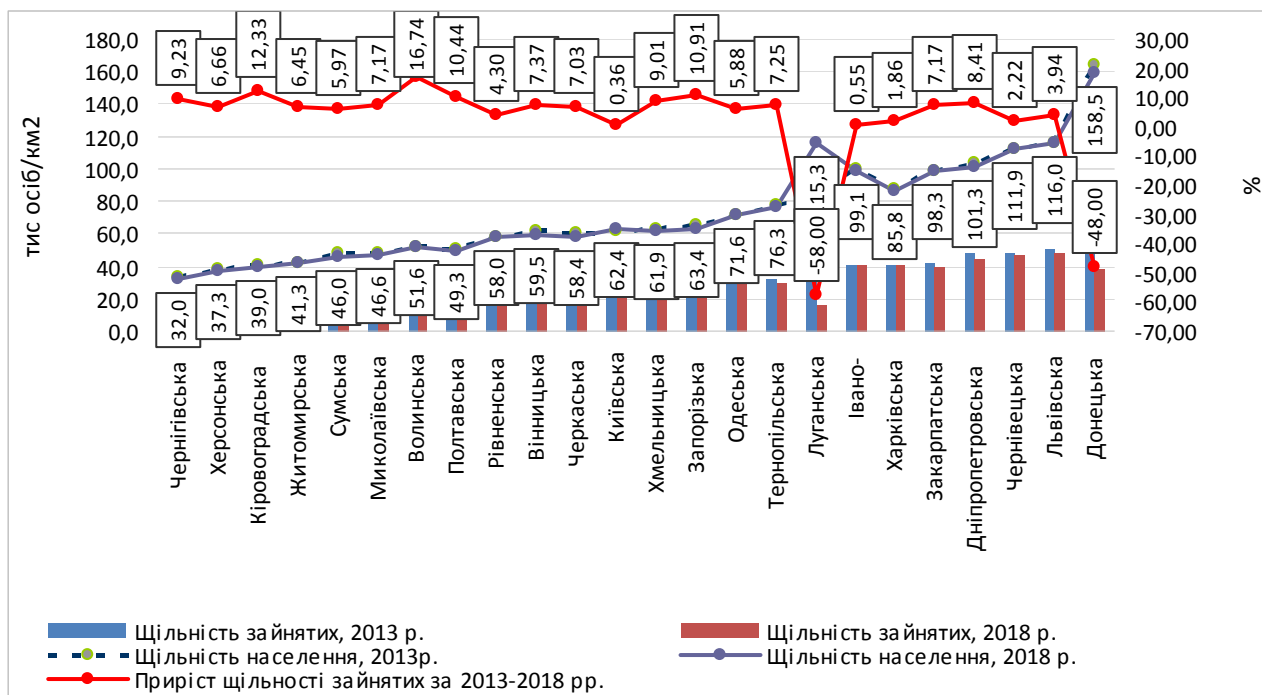

Рис. 4. Щільність населення та зайнятих у регіонах України у 2013 та 2018 рр.

Джерело: розраховано за [3].

Констатуючи наявність кореляції показників щільності населення та щільності зайнятих, зазначаємо, що саме ці показники свідчать про ступінь концентрації економічної діяльності в регіонах. Остання зазвичай визначається щільністю виробництва, що вимірюється показником ВРП (який є сумою ВДВ, створеної всіма економічними суб'єктами на території регіону) і характеризує суму

їхніх внесків у загальний обсяг виробництва регіону у грошовому вимірі, в розрахунку на одиницю площі території регіону [4; 5].

До регіонів з найвищими показниками щільності виробництва відносяться Дніпропетровська, Львівська, Донецька, Харківська, Київська та Одеська області (рис. 5).

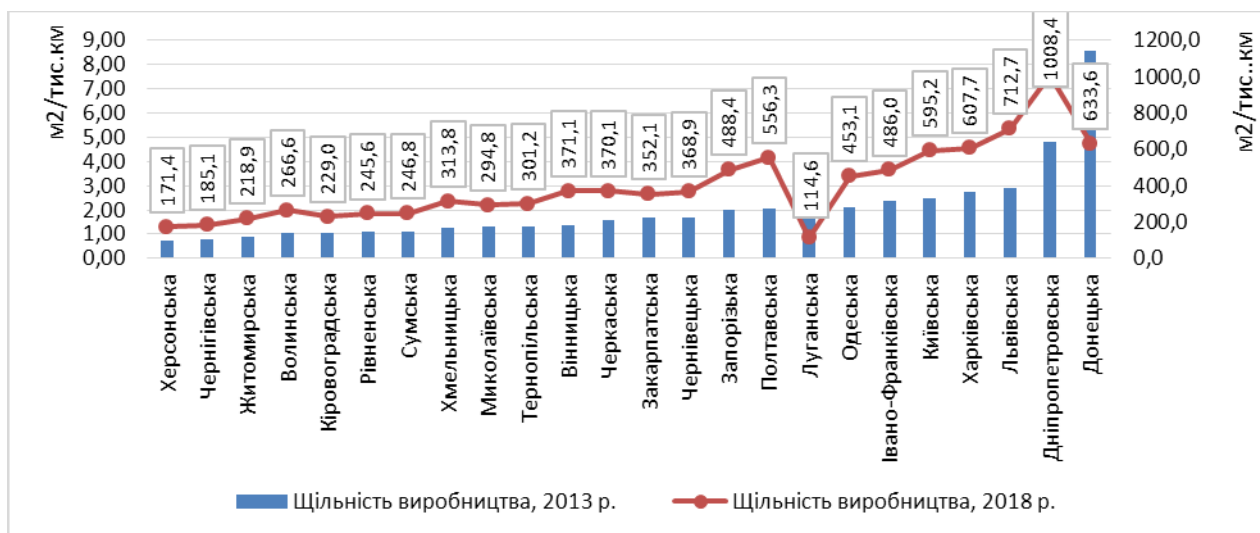

Рис. 5. Концентрація економічної активності (за показником щільності виробництва) у 2013 і 2018 рр.

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України.

У формуванні ринкового потенціалу регіонів вагомую роль, окрім виробничого та споживчого потенціалу, відіграє роздрібна торгівля. Частка підприємств торгівлі в загальній структурі підприємств України у 2018 р. становила 44%.

Сучасні тенденції розвитку торгівлі в регіонах України засвідчують суттєві міжрегіональні відмінності щодо масштабу (розміру) ринків і рівня

конкуренції. До основних тенденцій розвитку торгівлі слід віднести:

- зростання індексу фізичного обсягу обігу роздрібною торгівлю у 2018 р. на 111,4% порівняно з 2017 р. Найвищі показники зростання зафіксовано у Київській (на 20,0%), Вінницькій (на 18,6%), Тернопільській (на 17,5%) і Луганській (на 16,0%) областях;

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

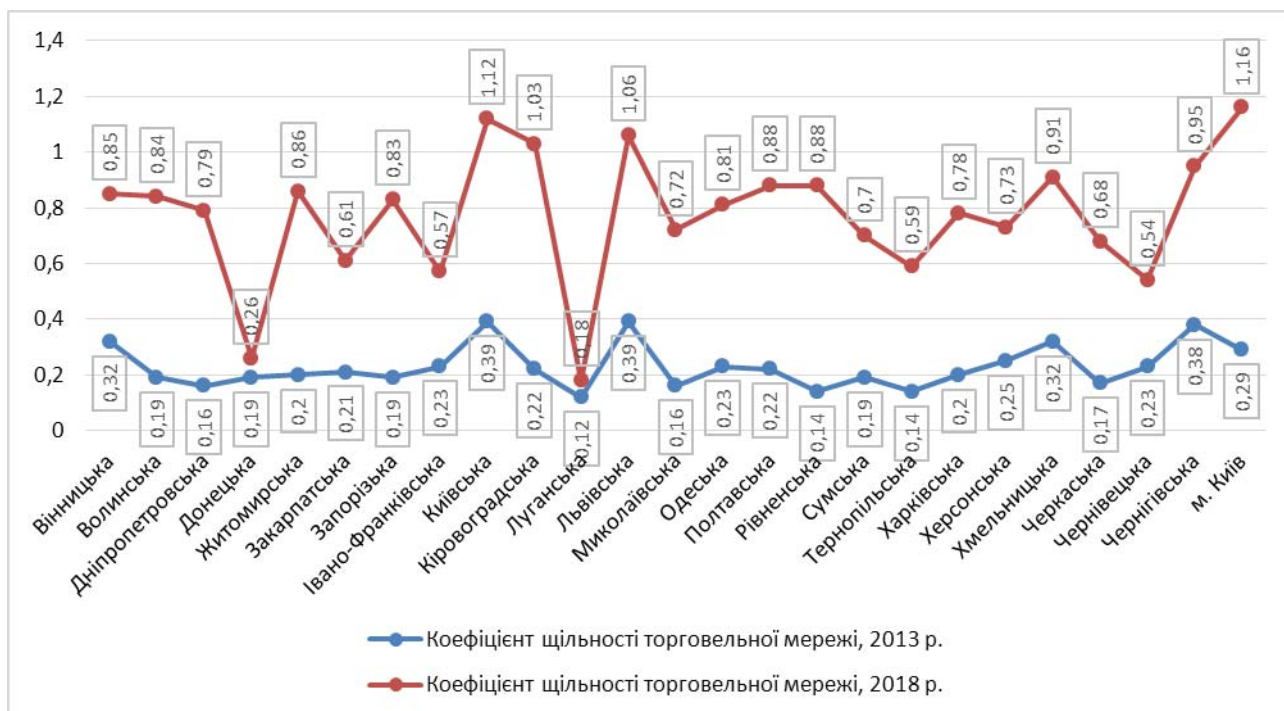
- зростання внеску оптової та роздрібною торгівлі в економіку країни, про що свідчать зростання частки торгівлі у ВВП України до 14% і збільшення фінансових результатів діяльності торговельних підприємств як роздрібною, так і оптовою торгівлі майже на 18,8%;
- зростання частки оптової та роздрібною торгівлі у ВДВ на 0,2 в. п. (з 16,5% у 2013 р. до 16,7% у 2018 р.). Загалом торгівля складає найбільшу частку у ВДВ України. Регіональними лідерами за цим показником є м. Київ (49,9%), Дніпропетровська (7%), Київська (5,3%), Львівська (4,9%), Харківська (4,6%), Одеська (4,6%) області;
- зменшення частки валового прибутку і змішаного доходу торгівлі у валовому прибутку і змішаному доході економіки країни. Якщо ця частка у 2013 р. становила 25,8%, то у 2018 р. – 23,9%. Це пояснюється структурними змінами та нестабільністю динаміки обсягів товарообігу, а також підвищенням ефективності інших видів економічної діяльності, зокрема промисловості і сільського господарства;
- збільшення щільності торговельної мережі в усіх регіонах країни. Найбільше зростання показника фіксуємо у м. Києві та Київській області, Кіровоградській, Львівській, Запорізькій, Житомирській та Волинській областях, а найнижчі показники зростання щільності мережі спостерігались у Івано-Франківській та Чернівецькій областях (рис. 6);
- зростання кількості магазинів (підприємств роздрібною торгівлі) на 268,1% (тих, що здійснювали продаж продовольчих товарів – на 143,5%, непродовольчих – на 438,1%). У структурі торговельних мереж за товарною спеціалізацією спостерігається переважання мереж, які продають продовольчі товари. Так, понад 80% споживчих товарів, які вироблені на території України і продаються через мережу підприємств торгівлі, належать до групи продовольчих товарів;
- переважання у структурі торговельних мереж магазинів. Лише у Харківській області та м. Києві у 2018 р. частка кіосків була найбільшою серед відповідних показників інших регіонів і становила 27,9% і 12,96% відповідно. Переважна кількість кіосків була сконцентрована у містах і селищах міського типу, а підприємства роздрібною торгівлі (автозаправні станції) зосереджені у сільській місцевості;
- зростання частки малих підприємств у сфері оптової та роздрібною торгівлі (з 96,1% у 2013 р. до 96,6% у 2018 р.) і мікропідприємств (з 82,7% до 85,3%). Такий структурний розподіл об'єктів торговельної мережі свідчить про їх домінування серед об'єктів торговельної інфраструктури. Великі підприємства становлять лише 0,2% загальної кількості підприємств торгівлі;
- переважання в структурі підприємств роздрібною торгівлі (за організаційно-

правовими формами господарювання) товариств з обмеженою відповідальністю, частка яких становила 65,84% (25,1 тис. од.), з яких 20,2 тис. од. – магазини, 1,8 тис. од. – кіоски, 3,0 тис. од. – автозаправні станції, а також приватних підприємств – 4,4 тис. од. (13,92% загальної кількості об'єктів торговельних мереж). У структурі приватних підприємств торгівлі найбільшою є частка кіосків, яка становить 22,99%. Найбільше ТЗВО сконцентровано у м. Києві (13,91%), Дніпропетровській (10,2%), Львівській (8,03%), Харківській (8,03%) та Одеській (6,12%) областях. За часткою іноземних підприємств лідерами є столиця – м. Київ (19,03%) і прикордонні регіони – центри концентрації зовнішніх товарних потоків: Львівська (7,29%) і Одеська (11,74%) області;

- збереження значної диференціації у рівні доступності населення до торговельних послуг, про що свідчить рівень забезпеченості населення торговельними об'єктами. Так, найвищий рівень забезпеченості населення торговельною площею у містах і селищах міського типу у 2018 р. спостерігався в Одеській (3723 м²/10 000 осіб), Закарпатській (3205 м²/10 000 осіб) і Київській (2911 м²/10 000 осіб) областях, натомість найнижчий – у Луганській (294 м²/10 000 осіб) та Донецькій (498 м²/10 000 осіб) областях (рис. 7). Особливо гострою є проблема забезпеченості торговельною площею населення сільської місцевості. Якщо у Київській області показник забезпеченості населення торговельною площею у 2018 р. становив 2216 м²/10 000 осіб, то в Луганській – 92 м²/10 000 осіб.

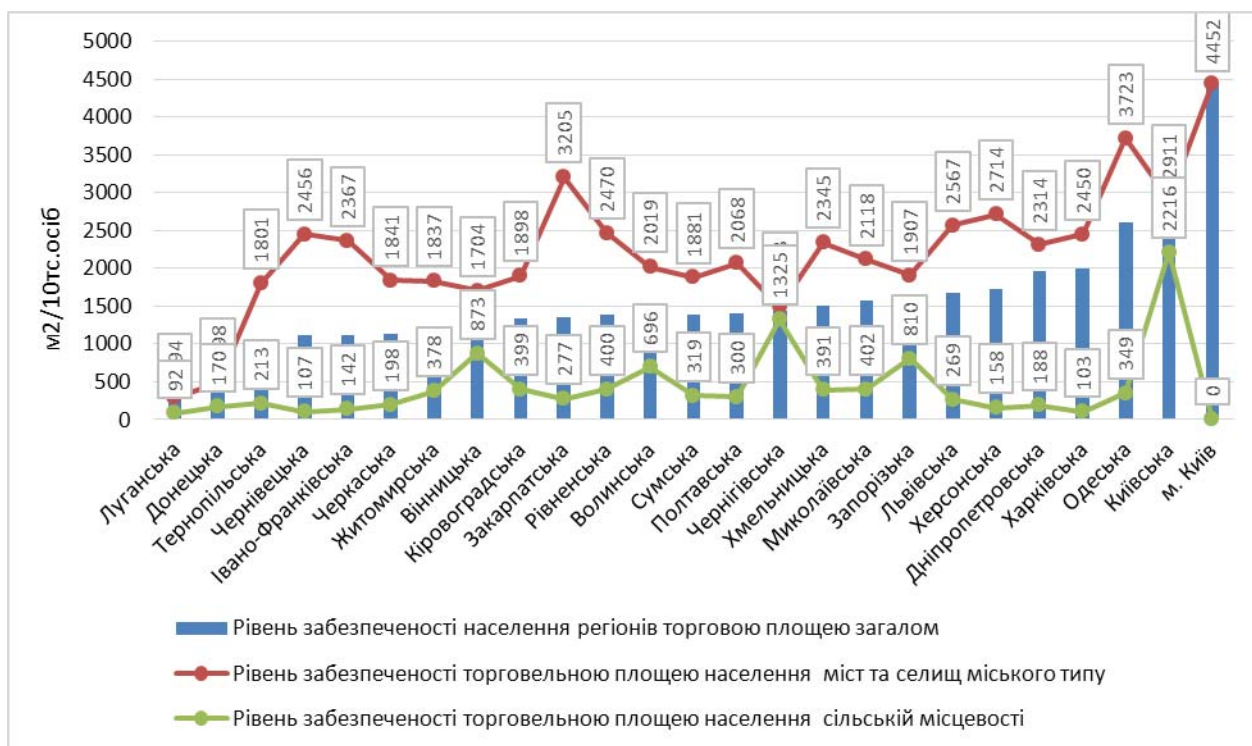
Проведений аналіз тенденцій розвитку торгівлі в регіонах України засвідчив, що хоча розвиток торговельної інфраструктури є вагомим чинником і драйвером економічної активності регіонів, розвиваючи торговельні мережі у регіонах України, з одного боку, слід враховувати високий рівень конкуренції та зростаючий конкурентний тиск, а з другого – нестабільність ситуації на глобальному і внутрішньому ринках і високий рівень диференціації населення країни за рівнем купівельної спроможності.

Висновки. Підсумовуючи результати дослідження, зазначимо, що ринковий потенціал регіонів є інтегральним показником, який характеризує різні складові соціально-економічного потенціалу регіону. Відповідно, результати його оцінювання забезпечують даними для комплексного підходу до виявлення проблем і стратегічних пріоритетів розвитку регіональних ринків. Оскільки сьогодні в регіонах України спостерігається зростання питомої ваги імпорتنих товарів, що засвідчує достатньо високий рівень їх імпортозалежності, доцільно подальші дослідження з приводу оцінювання ринкового потенціалу регіонів сконцентрувати на особливостях просторового розподілу зовнішньоторговельної активності регіонів і виявленні диспропорцій у цій сфері.

Рис. 6. Динаміка коефіцієнта щільності торговельної мережі за період 2013-2018 рр.

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України.

Рис. 7. Забезпеченість населення регіонів торговельною площею підприємств роздрібної торгівлі у 2018 р.

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України.

Список використаних джерел

- Harris C. D. The market as a factor in the localization of production. *Annals of the Association of American Geographers*. 1954. No 44. Pp. 315-348.
- Hanson G. H. Market Potential, Increasing Returns, and Geographic Concentration. *University of California: Website*. 2004. 36 p. URL:

https://gps.ucsd.edu/_files/faculty/hanson/hanson_publication_it_market.pdf

- Регіони України 2018: стат. зб. Ч. I. Державна служба статистики України: сайт. URL: http://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ2_u.htm

- World Development Report 2009: Reshaping Economic Geography. *Open Knowledge Repository of*

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

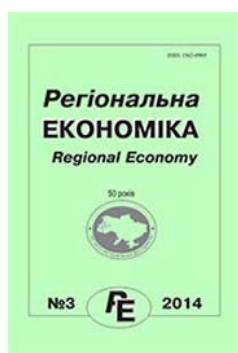
World Bank: Website. URL: <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/5991>
5. Романюк С. А. Економічна щільність як показник розвитку міст. *Ефективна економіка*. 2013. № 1.
URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1770>

References

1. Harris, C. D. (1954). The market as a factor in the localization of production. *Annals of the Association of American Geographers*, 44, 315-348.
2. Hanson, G. H. (2004). Market Potential, Increasing Returns, and Geographic Concentration. *University of California*: Website. Retrieved from https://gps.ucsd.edu/_files/faculty/hanson/hanson_publicati_on_it_market.pdf
3. Rehiony Ukrainy 2018 [Regions of Ukraine 2018]: Statistical publication. P. I. (2018). *State Statistics Service of Ukraine*: Website. Retrieved from http://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ2_u.htm [in Ukrainian].

4. World Development Report 2009: Reshaping Economic Geography. *Open Knowledge Repository of World Bank*: Website. Retrieved from <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/5991>
5. Romanyuk, S. A. (2013). Ekonomichna shchil'nist' yak pokaznyk rozvytku mist [Economic density as an indicator of urban development]. *Efektivna ekonomika – Efficient economy*, 1. Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1770> [in Ukrainian].

Надійшло 11.04.2020 р.

Польща – з 2012 року.

Науково-практичний журнал «РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА»

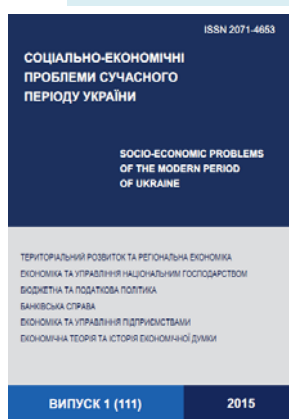
Науково-практичний журнал «Регіональна економіка» – це фахове науково-практичне видання, у якому висвітлюються такі теоретичні та прикладні питання: формування і реалізація державної регіональної політики в Україні, проблеми соціально-економічного життя регіонів, їх територіального розвитку, природокористування та екологічної безпеки, соціальної політики, транскордонного співробітництва, розвитку сільських територій, інвестиційно-інноваційної політики, фінансів і банківської справи.

Журнал «Регіональна економіка» включений до Переліку наукових фахових видань України (Наказ МОН України від 7.10.2015 р. №1021).

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази **Index Copernicus**,

Сайт журналу: www.re.gov.ua

Збірник наукових праць «СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ»

Збірник наукових праць «Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України» – це фахове науково-практичне видання, засноване Національною академією наук України та Інститутом регіональних досліджень НАН України.

У збірнику висвітлюються результати досліджень інституційних та соціально-економічних проблем розвитку України на макро-, мезо- та мікрорівнях, заохочуючи до публікації авторів, які здійснюють науково-дослідну роботу у різних сферах економіки.

Збірник «Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України» включений до Переліку наукових фахових видань України в галузі економічних наук (Наказ МОН України від 11.07.2016 р. №820).

Збірник включено до міжнародної наукометричної бази **Index Copernicus**, Польща – з 2014 року.

Сайт збірника: www.zbirnyk.ird.gov.ua